

הַלְלוּ וְבָנָה אֶמְרָץ יִפְתְּחָה?!

כיוון חמוץ הופיע עלי שם בדורו, אמר עלי יד תלבירא
הוקר גזענו, המכין יישם פועל חרדיים.
(ביה ספר כדורו הערבי בביבנו – דבר).
לכארוח הוראות של שני בתיה הספר החקלאים
— הערבי והערבי — היהชา כאחת, מצד אחד
הוזבו וטמקבת בור אחד נקרו, אוילם מולו יש
הרשות נרם שיצא כבר לאיר. העולם וחשי
איתרע מולו — ועודין נמשבים הכלוי יצירתו ומי
ידע מתי יראה אור ווופיע על תלו.
והרי ליה מאן דפליג בנחיתתו של בית ספר
הקלאי זה. צורך גדול יש בו גם בשבייל הנגלי
החתון וגם בשבייל העמק, שעיל גבולס הוא עמיד
להפטزا. כל מי שקרוב קצת לענייני ההנוך במקו-
מוח הלו יודע עד כמה טטרידה שאלת הכונרים,
טמרי בתיה הספר העממיים, את ההורים הרוצחים
בחטשכה השכלתם הכללית — ובעיקר החקלאות
— של ילדיהם. שאלת זו תובעת את פתרונה טיד.
ושבעתיים גדול הצער, אם כבר זכינו לביא
ספר שנבנה והוא מטבחות שונות, עומד בוגר וטפר
עד היום. הבהיר מדבר בבית הספר המרבי,
אשר בקומי, כמה צפוי לבניינו ההורים במשקים
הקרוביים וכמה תקוות תלו בו! ועתה שהוא עומד
בר על תלו מה הנאה יש להם הימנו? נשמו
טשלותינו וקיים ודරור צפחו מסכיבין, בה בשעה
ששאלות הבוגרים מנדרת ברוב נקודות העמק,
ובת קול הבוקעת ועולה מההורים וילדיהם
טברות ושוראות:
— מתי יבנה בית הספר של כדורי וממי
יפתח בית הספר המרבי אשר בקומי?
נחים איש נס-נו